

komme ind paa at tale, om det ene eller det andet Resultat kunde være ussikkert (Nei!), men herved komme vi igjen ind paa den hele Discussion, hvorefter Grundloven er bleven affattet. Det kan gjerne være, at der er mange Medlemmer, som troe, at denne eller hiin Bestemmelse til Gunst eller til Skade for Embedsmændene ikke burde staae i Grundloven; men, naar det nu findes, at den staaer der, saa maae vi underkaste os den (Ja!). Ganske rigtigt! — Naar der nu er Spørgsmaal, om den staaer der, saa har jeg hørt Nogle beraabe sig paa Ordene og Andre paa Aanden, og blandt dem, som stride for den samme Mening, var der Nogle, som forkastede Ordene eller dog vilde have deres Betydning indskrænket, Andre vilde have Betydningen af Aanden indskrænket. Jeg er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand, som sagde, at man ikke kom til Aandens Erkjendelse uden igjennem Ordene, men, vel at mærke, gennem Ordene, læste fuldstændig og i deres Sammenhæng, og ikke Ordene paa et enkelt Sted, men Ordene i hele Grundloven. Nu er altsaa Spørgsmaalet om, hvad der følger af Grundlovens § 22.

Der blev sagt af en foregaaende Taler, at denne Paragraph blot gik ud paa at bestemme Grændsen for den udøvende Magts Myndighed, og at det ikke var Hensigten med denne Paragraph at tilsikre Embedsmændene Noget (Tscherning: Ligeoverfor den lovgivende Magt!) — Ligeoverfor den lovgivende Magt, men jeg troer, at der her er Tale om, idethale at sikre Embedsmændene ligeoverfor den Stat, de tjene. Den lovgivende Magt affædiger dem ikke; men Kongen gjør det, og det er ligeoverfor denne Affædigelssmyndighed, som udøves af Kongen, at Embedsmændene skulle være sikrede, hvis der er Tale om en Sikkring for dem. Nu er der bestemt, at Pensionerne for afgaaede Embedsmand skulde fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsoven, og der er endvidere sagt, at, naar en Embedsmand forflyttes uden Samtykke, saa skal han ikke tabe i Embedsindtægt. Dette er en Embedsmændene udtrykkelig given Sikkerhed og Ret, at der skal gives dem Valget mellem saadan Forflyttelse og Affæd med Pension efter de alminde-

lige Regler. Det er klart, at ogsaa dette Sidste skal indeholde en Sikkerhed, hvorved de betrygges mod vilkaarlig Behandling af Regjeringen, ikke af den lovgivende Magt; thi den komme de ikke her i Berørelse med, men af den Magt, som ligeoverfor dem repræsenterer hele Staten. De skal have Pension, siges der, efter de almindelige Regler; men, skal Sikkerheden være nogen, saa maa det være en Pension, om hvis Størrelse de kunde have en Mening, og med Hensyn til hvilken de kunne anstille en Beregning; men det er derhos ikke fornødent, at Bestemmelsene skulle være saa accurate og stringente at der ikke kan gives et Spillerum i Bestemmelsen; thi en Størrelse kan meget vel have en Bestemmelse, uagtet selve denne Bestemmelse indbefatter et Spillerum. Der er blevet sagt, at man ikke kan tænke paa en Fortolkning af Grundloven, hvorved Embedsmændenes Stilling bliver en anden end de øvrige Borgeres, men Embedsmændenes Stilling er en anden end de øvrige Borgeres, forsaavidt de ere Embedsmand, og der er blot Tale om, hvad der følger af denne Stilling, og følger af den i Statens Interesse i det Hele. Der er sagt, at de ikke skulle være unddragne den lovgivende Magts Indflydelse, men den lovgivende Magt griber ikke ind i den enkelte Borgers Stilling (Hør!) saaledes som den kan gribe ind i Embedsmændens Stilling, og det er derfor at denne Sikkerhed er given ham, og dog kan heller ikke den lovgivende Magt gribe umiddelbart ind i en enkelt Embedsmands Stilling; thi det er kun den hele Embedsstands Ordning og Stilling, som den lovgivende Magt kan fastsætte, men den enkelte Mand's Stilling indenfor dette Gebeet bestemmer den executive Magt og navnlig Hs. Maj. Kongen. Der er derhos en Række af Embedsmand, som Grundloven udtrykkelig strar selv har givet en særegen Stilling, nemlig Dommerne, hvilke der i Grundlovens § 78 er indrømmet en langt større Sikkerhed, end de andre Embedsmand, medens der i § 22, hvorom der nu handles, er given disse en mindre Sikkerhed, men desuagtet en saadan, der staaer i ganske tydelig Sammenhæng med den større Sikkerhed, der er givet Dommerstanden, for at gjøre den uafhængig, og for ganske at unddrage den fra